

25-ГОДЗЬДЗЕ ЛІТАРАТУРНАЙ ДЗЕЙНАСЬЦІ НАРОДНАГА ПОЭТЫ БЕЛАРУСІ--ЯНКІ КУПАЛЫ

Творчы шляхам

Гадаваны стагоддзямі тэсці прайшлі масагудныя вульгарныя выдумкі ў 1905 годзе і вогненнай лавой заліў неабсяжны прасторы былой Расійскай імперыі. Затхлі, загісталіся надмуркі самаўладства. Спалохана на-смерць (буржуазія запілася за апошнія сродкі паразуны. Морам крыві спрабавала загасіць выбух, але да часу. Пад пайдай, цепенем і крыві гары агонь той самай моцы.

Разам з лавою хратэр выліўу канстоўныя раскіданы самародкі. Такім самародкам—выхадцам з густы працоўных мас—зьяўляецца наш сённяшні юбіляр—Янка Купала.

Усе свае маладыя сілы, свой творчы энтузіязм аддаў ён на служэнне ўзвіжанаму і напружанаму людю.

Янка Купала (Ян Луповіч) нарадзіўся ў 1882 годзе, у фольварку Вялікая, Заслаўскай воласці, Менскага павету.

Бацькі поэты—белаземельныя сяляне, арандатары чужой аямлі.

Янку Купале 13 год, як па-ражэ яго бацька, не пакінуўшы пэўна слабе вялікай спадчыны. З малых год далася цяжкая праца—каб пракрыць сям'ю з 8 душ.

Янка кідаецца ў працы на пра-жэ абрабляе аямлю, служыць пры-казчыкам, практыкантам, а потым і памочнікам аўакура, унесь чэс-на перажываючы з аднаго месца ў другое. Вандруючы ў пошуках пра-цы, Янка Купала ўсюды спаты-каецца з праявымі сацыяльнай і нацыянальнай няроўнасці і крыві-лі. Чулае сэрца поэты гудзе ва-ражасцю да пачуццёвай клясы, якая спажывае бабёнае потам і маладз-напрацоўнага саляніна. Сацыяльна-палітычны і эканамічны ўклад жыцця спараджаюць пратэст. Уся істота маладога песьняра прасякаецца ня-навісцю да кучы магнатаў—на-воў, зьяўляюцца жыццёвымі мільёнаў.

Ужо ў сваім першым револю-цыйным вершы "Мужык", які ві-даць выпадкова, на ведакладу кон-тэры, быў змяшчаны ў Менскай расійскай газеце "Север-Западный край", Янка Купала выразае пака-раў свой сацыяльны твар, высту-паючы ад імя беларускага сялян-ства.

Што я мужык, усе тут знаюць і як ёсць гэты сьвет владі, З мяне сьмяюцца, нагараджаюць, Бо я—мужык, дурны мужык...

І кожны—хто мяне сьмяе, Пачуе толькі адін крык: Што хоць мой кожны нагараджае, Я буду жыць, бо я мужык".

Гэты верш—першы, выступ Я. Купалы ў беларускай літаратуры—аддрукаваны 15-га мал (старага стылю) 1905 году.

Шэраг падобных вершаў з больш-менш аскрава выражанымі револю-цыйнымі імкненнямі не адважыліся друкаваць, ні толькі расійскія ліба-

ральныя газеты, а нават "Наша Доля" і "Наша Ніва".

У 1908 годзе выходзіць першы зборнік твораў Купалы "Жалейка"—адбітак настроў песьняра, бліз-кіх да першых рэволюцыйных гэдзоў. "Жалейка" адрэзу ўзвыша поэту на значную вышыню, высунула яго ў першыя шэрагі беларускіх песь-няроў. Яна зьявілася сьветлым про-мнем, які прарэзаў цемру апана-ванай Беларусі рэакцыі.

На глядзячы на перамогу, разь-шаных сапрапаў" поэта сьпявае "Песьню воліага чакавека":

Дарэмна сьвістаць патак Застрашны хучуць тыраны, Нагнаўшы чорных содзень шаек, Акулі рукі ў кайдань,— Душой я вольны чалавек, І гэтак буду пайма века!

Поэта ў другім вершы кажа:

Але ёсць-жа алякая праўда на сьвеце,— Праўда, сілаю роўнах сонца агням,— Ціпер сьпіць, але ўстане і бліск свой расквеець, За сваё паніжэньне аднавіць людзям."

Поэта зьяўляецца да сь-тых і адвэтых з палыхаючымі ало-бай і нянавісцю тытаніямі:

"О, ты, што век прац адзеты і сыты, І з думкай адной, каб пражыць вяселье! Ці бачылі гора ў вёсцы забытай? Ці бачылі працу загнаных людзей? Ці гнуся з вас хто над сахою у полі? Ці аёз з вас каторы да мэта драў воз На хунт які круаў, на хунт які солі? Ці пёкса на сонцы, ці мёрз у мароз? І тут-жа поэта адказвае:

"Гуляйце да часу уцекай шалёнай, А можа і паяць надыйдзе калі. Эй! каб не сьнаткала вас дола Наропа! Рым можных шалёнасьцю ў упадку зьявілі..."

Поэта дэкларуе:

"І пакуль буду бачыць, як плана брат мой, Мне праўдывага шчасьця ня знаць на зямлі".

Нарэшце песьняр заклікае бедны люд не паддавацца цяжару, захава-ці сілу і сьмрот, каб у патрэбны мо-мент дружна паўстаць за свае правы:

"Дружна ідзі, бедны люд, і в зары да зары Працуй, біся, ня гніся пад алмазай цяжкой, І за праўду сваю, дачакаўшыся пары, З калой вострай сваёй дружна, сьмела пастой!"

Ужо ў зборніку "Жалейка" по-эта вострымі, адточанымі, поўнымі сьневу і абурэньня сьпіроць пэну-чага выдзелу радзімі, разьдзьмухае агонь помысь у густых падняволь-ных мас. Ня дзіва, што гэты збор-нік чытаўся ў той час з вялікім захапленьнем.

"Жалейка" ахапіла сабою пер-шы этап грамадзкага і мастацкага разьвіцьця поэты. Лейтмотывам гэ-тага этапу гучыць спачуваньне "бодным і прыліжаным". Пра пер-шы этап, яра працягнута чырво-ная істужка радыкальных нацый-кіх настроў.

Гэты страшэннага разгуду чорнай рэакцыі 1908—1913 Я. Купала праводзіць у Вілені і Ленінградзе. Тут поэта сьнева зьяўляецца з рэ-дакцыяй "Нашай Нівы" і гурткамі нацыянальна-інтэлігенцыі. Пачынаецца другі этап яго творчасці, на пра-цягу якога адбываецца працэс ад-тоху поэты на пазыцыі буржуазнага лібэралізму і культуртэгерства. На гэты час прыпадае і большасьць яго твораў. У 1910 годзе выхо-дзіць другі зборнік вершаў—"Гуся-ляр", у 1912 годзе—першы дра-матычны твор "Паўлінка" і сымба-лічная поэма "Сон на Кургане", у 1913 годзе—самы вялікі збор дэ-напрацаваных вершаў "Шляхам жыцця".

У "Гусяляр" зьяўляюцца ўжо ўнадзікі настроі поэты, якія аддаляюць яго ад рэволюцыйнага знаганьня з акаліччай рэалісасьцю і вадзяць на рэйкі буржуазнага лібэралізму.

Вершы прасяпнуты горнім сумам:

"Сэрцы дрыжаць нашы, кроўю абайты, Грудзі пылаюць змучэньня агнём, Рукі з жыволкі, дух наш пры-біты..."

Гэты сум даходзіць чама да па-сымізму. Так у вершы "На могіл-ках" чытаем такую канцоўку:

"Ідучь усе, і а за ўсімі Зыду з пухой, з блдой сваёй. Так цяжка жыць паміж жывымі! У магіле будзе мо' лягчай".

Умовы царскай цензуры не пра-пушчалі ў друк твораў з рады-кальнымі думкамі. Прыходзілася публікаваць іх у аўто-біяграфіі зьяўляе, што гэтаму нагчыма сьпі-яла "чытаньне кніжак без разбору", а чытаў і іх велікі шмат, (яно) разбудзіла маю фантазію. І вась у душы май бы вечно нейкі па-сёлны разлад. Ніж ня мог я па-гадаць абружэючага рэальнага жыцця з жыццём думак, фанта-зіі, якія пачарпнуў з кніг".

У творах "нашніўскага" перыо-ду Я. Купала зьяўляецца песьняром пераважна-нацыянальна-адрэжэнь-на Беларусі. Тут ужо можна загу-чалі буржуазна-рэакцыйны і адрэ-жэньны нац-дэмакратычны на-строі, якія выразае акрэсьліваецца траці этап творчасці Я. Купалы. Сацыяльны ўціск нагнаўся на на-цыяналізм. Мова беларуса была зніжаліся. Панавала расійская мова, насаджалася расійская куль-тура, сьпрых гнёдаў магнатаў-аб-шарніку пераважала мова польская. Мова беларуса была зьведзена да "хамскай", "мужыцкай" мовы. І вась на абарону сваёй зьяўляючай мовы выступае песьняр:

"Усё сьмяганьне людзі, покі воч шалее, Вырвучь веру ў шчасьце, веру і надзею, Ды таго на вырвучь, што запела маці Печкай над калыскай роднага дзіцяці. Ой, ня вырвучь з сэрца цябе—наша слова! Ой, ня ўцяць ніякім сконам ды аксам,

Як бларудь матую у малой дзяціны,

Як бларудь у бацькі апошняга сына!

Ты—ажылося з намі, бацькаў-скае сьлёза,

Як-бы карань з дрэвам, як-бы з небам сонца;

Дзеліш з намі вечно ўсё, што з намі ходзе

У благой і добрай матчысе—прыгодзе.

Поэта ў гэты час ня бачыць яшчэ класавых супярэчнасьцяў і барацьбы на вёсцы. Для яго мова, уласная хатка, сытае, мірнае жыц-цё—гэта ўсё.

Надзей імперыялістычнай вайны выклікаюць у поэты праклёны на адрасу яе падпальшчыкаў, бо:

"Нагані алажыўшы хаўрус, Сваё тартуюць і чужыя Табоў, нашчасны беларус".

Дыхнуць свабоднымі грудзямі Я зірнуць арміна не дадуць,— На ўзлёты дум владуць аквом, Як на рабодь сьляпных владуць..."

Нішчыцца адабытак краю, паа-ваецца крывёю мільёнаў, нацкава-ны адны на адных працоўных мас. Але сьведомасьць мас ужо вырасла. Над магутным нацкам шматлікім аляча астрашчалі троны,—рухнуў стары хад. Над кіраўніцтвам большавіцкай партыі працоўныя нашай краіны раз і назаўсёды сьлінулі вачавачнае яро і моцна ўзвалі ў свае рукі ўладу. Ціпер ролі паміняліся.

Пролетар — учарайшы раб па-кутны — стаў сьгоньны ўладаром аямлі і над царамі цар магутны".

Але-ж не адрэзу ўсьвядоміў Я. Купала значэньня вялікага гі-старычнага перавароту, адкрыўшага новую эру ў жыцці чалавечства. Жалейка поэты разгублена знаўкае. Ён:

"...ня збыў яшчэ ўсіх бед; Мне сьняцца сны аб Беларусі!"

Аб Беларусі, якую поэта марыў бачыць "роўнай між народамі".

Кастрычніцкая рэволюцыя і яе эпоха ашаніла адбітак у збор-ніку твораў Купалы—"Безпазоўнае". Але гэты адбітак ня носіць зьрака выражэньня волі працоўных мас.

"Масты старыя спалены—Старыя ланцугі; Палажаны падваліны Пад новыя сьцягі. Узводзіцца будыніна На ішчы ськлад і лад..."

Беларусь—"З мужыкоў",

"А як вышла ў людзі! Як міно болшы гадкоў, Што-ж тады ўжо будзе?"

З гэтай прычыны ў вершы "Ар-лянтая" поэта бурна вылівае сваю радасць:

"Гей, усьмейце сваім крыльям, Арлянтэй буйна, бурна, На мінулых дён магіле, Над сьляпасьцю хаўтурнай!.. У малаках піруновых, З гулікі гоманам гримотаў Для выкоў дыктуйце новыя, Нічужаныя аясоты.

Вам сьярпы і косы ў рукі, Ды мячы, каваны з сталі, Далі бурны, загірэхі, Што тут вылі, бушавалі

Цень мінуўшчыне праклятай, Дзе біаў гуляў з нагайкай, Зымнілі вы, арлянтэй, Сваёй новай сілай, байкай".

Калі савецкая ўлада была за-прошана Эўропэйскімі дзяржавамі на Ігуэсскую нараду ў 1921 годзе, поэта адмаўляецца:

"Вы, уладары... яшчэ жар-цьвет Бунтарскіх дум у вас ня агас; Эўропа кіча ў госяці вас: Над рогат Пірравых набед Саветы кіча на "савет".

Народны поэта ЯНКА КУПАЛА

Толькі ў апошнія годы поэта ўраўнамеў значэньне падаеў, выклі-каных бурна Кастрычніка і выразае становіцца на наш сацыялістычны шлях.

Энтузіязм працоўных мас у вя-лікім будаўніцтве сацыялістычнай беларушчыны—СССР выліваецца ў поэты ў наступных радках:

"Культура хамства і дэляра, Клікаў і біскупаў палады Ад Скандыванаў да Сахары, Зруйнуеш, дыктатура працы.

Сьвет рабаўласніцаў і турмаў, Сьвет богахвальства, спекуляцый Малавай дызельу віхурнай Напаліш, дыктатура працы.

Насельніцаў аямлі вычыстай, Што звыкліся ў крыві купатца, Сьпрым і мазатам агністым Зруйнуеш, дыктатура працы.

Закон і права ў долі роўнай Для ўсіх народаў, для ўсіх нацыяў

Рукой жалезнай, непакорнай Напіша, дыктатура працы.

Жыццё блз цемры і цярпеньня А ў асьмні сонцы, як у байцы, Для ўсіх аякоў і пакаленьняў Збудуеш, дыктатура працы.

Сацыялістычная перабудова сьне-скай гаспадаркі, яе калектывізацыя, акая рушчы стары заплесняведы ўклад жыцця шматлікіх бат-рацкіх, бядіцкіх і сорадзіцкіх мас сьлявства, выклікае нашага поэту на бадзёры, прымуўны верш: "Сы-ходзіш пёска з асьнай лавы..."

Такім чынам сучасны этап твор-часці поэты характарызуе яго, як песьняра сацыялістычнага будаўніц-тва.

Надводзячы вынікі творчаму шля-ху Янкі Купалы, мы павінны ад-значыць, што поэта, прайшоўшы вялікі цярпісты шлях, паступова набліжаецца да пролетарыату. Да-сягненны працоўных мас, іх твор-чы энтузіязм на сацыялістычнай адбудове гораду і вёскі, пад кіраў-ніцтвам ланіскай партыі больш-вікоў знаходзяць усё больш і больш ярае адлюстраваньне ў творчасці Я. Купалы.

На шляху да перамогі сацыялі-зму за ўсім сьвеце, поэта, разам з працоўнымі гораду і вёскі, мацуе заважаньня пазыцыі і ўпэўненя, што нішто ўжо:

"...ня вылазе ні клмакі, ні віламі Таго, што ажыло, Што ўскрэсла над магіламі, Над хатамі пахіламі,— Мінуламу на ало..."

Сьняня працоўныя Беларусі, ах-значваючы разам з усім літаратур-ным сьветам выдатны ў гісторыі беларускай літаратуры юбілей, ві-таюць свайго ўлюбёнага песьняра—Янку Купалу, пасылае яму сваё шчырае прывітаньне і наша газэта.

А. М.

БелАПП—шчыра вітае народнага поэту Беларусі—Янку Купалу

Беларуская Асацыяцыя Пролетарскіх Пісьменьнікаў шчыра вітае народнага поэту Беларусі—Янку Купалу ў дзень 25-цігоддзя яго творчыя прынцы.

Янка Купала, адбываючы ў сваёй творчасці жыццё прыгледзі-най беларускай вёскі,—творчасці прасякнутай спачуваньнем да яе блдоты і гора, вытрапіў перажываючы гэтае кахальне на вёску новую калектывізацыю,—у якой будуюцца новае жыццё. Нацыянальна-дэмо-кратычнае ігала, акая шмат таму засьцілала почы, не змагла заслаць ад Янкі Купалы шырокага далегіаду сацыялістычнай будучыні працоў-ных мас Савецкай Беларусі.

Бачачы крутаніды гэтае будучыні пашае працоўнае крэйм, Янка Купала сваёй творчасцю паступова набліжаецца, да адзіна-правіль-нага шляху ў разьвіцьці беларускай літаратуры пролетарскага шляху.

БелАПП шчыра вітаючы юбіляра жадае яму шмат гадоў працы і творчага натхненьня для адлюстраваньня ў сваіх песьнях таго вя-лікага будаўніцтва, што праводзіцца працоўнымі савецкай Беларусі пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі.

Сакратарыят БелАПП-у.

Шырока разгорнутая балышавіцкая самакрытыка— паруку пасляховага вырашэння стаячых задач

Спрэчкі па дакладу тав. Славінскага аб рабоце АК КП(б)Б

Вячэрняе пасяджэнне 23-га мая

Вячэрняе пасяджэнне конференцыі было прысвечана абмеркаванню спрачак па дакладу тав. Славінскага аб рабоце АК КП(б)Б.

У спрэчках выступілі таварышы Матусевіч, Платун, Хайфіц, Каплан, Крылоў, Вайцхоўскі, Якаўлеў, Бонік і інш.

Характэрным момантам спрэчак з'яўляўся ўсёй работы конференцыі асабліва месца займае момант адарвання балышавіцкай самакрытыкі. Шэраг выступальных таварышоў на балышавіцкую падыходзіць да абмеркавання ўсёй гэтай работы, якую праводзіў АК КП(б)Б разам з арганізацыяй.

Тав. Матусевіч падрабязна аналізуе работу павялічаных з'ездаў, работу сельсаветаў. Пры гэтым прамоўца асабліва ўвагу надае рабоце членаў сельсаветаў.

Мы мелі такіх факты, — гаворыць тав. Матусевіч, — калі члены сельсаветаў былі засмечаны чужымі асяментамі. Сельсаветы фактычна не сталі на чале калектывнага руху; гэта было констатавана і пастаноўкай бюро ЦК. Мы ў Менскай акрузе праводзілі перавыбары ўсіх сельсаветаў, якія не адолелі стаць на чале калектывізацыі, былі засмечаны чужымі асяментамі і г. д.

Ці мае мы пераход у рабоце сельсаветаў пасля іх перавыбораў? Намажам дастаткова пераходу ў рабоце сельсаветаў мы зараз не маем і пасля перавыбораў. Таўмачэння гэта тым, што мы да перавыбораў дронна падрыхтаваліся. Тым перагібам у рабоце сельсаветаў аб якіх тут гаварылі, частка таўмачэння тым, што неадпаведна праводзілася работа сярод бедняцтва. У некаторых раёнах Меншчыны мы мелі нават і такіх выпадкі пры перавыборах, калі лядыка высювала сваю кандыдатуру, а група бедняцтва сава.

Адгэтуль прамоўца пераходзіць да пытанняў работы сярод бедняцтва, падкрэслівае важнасць і неабходнасць уважання гэтай работы.

Далей тав. Матусевіч ссылаецца на ўпярэджаванні мінчан, падкрэслівае тым перагібам, якія былі дапушчаны ў гэтым пытанні мясцовымі арганізацыямі, звяртае неабходнасць іх выпраўлення, і напярэджанні ў далейшым.

Тав. Платун у сваім выступленні застанаўліваецца на пытанніх з'яўлення будучыні.

Закранаючы праблему беларускага нацыянальна-дэмакратызму, вядома-дэмакратызма шовінізму ў пытанніх культурнага будаўніцтва, прамоўца падкрэслівае неабходнасць далейшай рашучай барацьбы з гэтым правам.

Некаторыя таварышы ў сваіх прамовах па гэтым пытанні дагаварыліся да таго, — гаворыць тав. Платун, — што па іх думцы пілыта барацьба з нацыянальна-дэмакратызмам у асяментах ужо скончылася. Тав. Славінскі правільна сказаў, што барацьба з нацыянальна-дэмакратызмам незакончана, што барацьба з нацыянальна-дэмакратызмам набывае больш складаную форму.

Калі нацыянальна-дэмакратыя выступіла на чыстым ачыі ЦК Асвятлы і іншых ачыіках, на розных пленумах, адкрыта выказвалі свае погляды, дык зараз яны абразі і іншыя шляхі свабод дзейнасці; зараз яны пачынаюць вясці ў імя барацьбы на навуковым фронце. Прыклад гэтаму — апошняя дыскусія ў Беларускай Акадэміі Наук, дзе нацыянальна-дэмакратыя пад рознымі тэарэтычнымі абгрунтаваннямі ідэалізаваў тонка абгрунтавалі і праводзілі ачыі нацыянальна-дэмакратычныя погляды.

Апрача беларускага нацыянальна-дэмакратызму мы мелі цэлы шэраг праблем вядома-дэмакратызма шовінізму і яўрэйскага шовінізму. Мы зараз маем уважальнае вядома-дэмакратызма шовінізму, уважальнае яўрэйскага шовінізму. На гэтых днях інтэлектуальнага РГІ тав. Нікалаў, які аб'явіў гомельскія справы асветы прыбылі мне проста неадпаведным фактам яўрэйскага шовінізму.

Паміж іншым гэты неадпаведны факт на маёй належага адпору з боку некаторых адпаведных работнікаў.

Вядучы барацьбу з беларускім нацыянальна-дэмакратызмам, як галоўнай небяспекай, мы не павінны забываць, а яшчэ больш уважальна барацьбу з вядома-дэмакратызмам яўрэйскім, польскім і іншымі шовінізмамі.

Далей прамоўца ссылаецца на пытанніх нац. палітыкі падкрэслівае выпадкі, што калі партыя пачала вясці рашучую барацьбу з беларускім нацыянальна-дэмакратызмам некаторыя радыкальныя работнікі пачынулі ўжываць беларускай мовы разважаючы, што „хоць“ — беларусіфікацыя.

Адгэтуль прамоўца падкрэслівае неабходнасць уважальнае палітыка-выхавальнай працы па пытанніх нац. палітыкі партыі як унутры сабой партыі, так і сярод беспартыйнай рабочай масы.

Тав. Вайцхоўскі, закранаючы пытанні перагібам, адзначае, што наш друк у сваёй рабоце неадпаведна праводзіў правільную лінію, друк наўмела арганізоўваў грамадскую думку, што часта спыніла перагібам на месцах; друк не наспраджаў гэты перагіб, а толькі фіксаваў іх, а часамі нават і сам даваў няправільную ўстаноўку.

Далей прамоўца застанаўліваецца на неадпаведнасці, якія маюць месца пры землярэафармаванні колгасаў, неадпаведнасці ў забеспячэнні ачыіх індывідуальна бядняцка-серадніх гаспадарак.

— На сённяшні дзень, — гаворыць тав. Вайцхоўскі, — мы маем лічба шэ-

раг нявырашаных пытанняў, якіх з'яўляецца безадказнай задачай на лініі сельскай гаспадаркі на лініі калектывізацыі.

Пры гэтым прамоўца прыводзіць прыклады тых непараўненняў, якія адраўняда ў вясельнай палітыцы ў дачыненні надзялення ачыіх тых сяла бедняцка і сярэдняцка, якія на той ці іншай прычыне вынілі з колгасу.

Тав. Каплан падкрэслівае з некаторымі выступальнымі таварышамі ў асобных пытальных работніках АК, застанаўліваецца на рабоце прафінансу, па выкаванні профінансу.

— Дзякуючы таго, што мы неспаспешна мобілізавалі масы навакольнага асямента — выкавання прафінансу, — гаворыць прамоўца, — у гэтай галіне працы мы маем прамы. Вольны хоць бы практычна пытанні арганізацыі сацыялістычна. Мы падмаем працу на „ура“, мы выкаваем адзін другі, але дакладнага лучоту і праваркі, што ў нас сапраўды робіцца па выкаванні сацыялізму мы не маем. На маёй вучоту як у нас вынічаецца брак, якія маюцца паказчыкі па якасці прадукцыі.

Поруч з гэтым прамоўца асабліва ўвагу заахварае на кіруючую ролю сацыялізму на прадпрыемствах з боку лядэк, падкрэслівае асабліва неабходнасць ўважання ўсёй партыйнай масы фабрычна-заводскіх арганізацыяў на пытанніх быць астраляшчыкам выкавання профінансу, праваркі і выкавання сацыялізму.

Тав. Крылоў падкрэслівае неадпаведнасць выпраўлення перагібам на месцах, заахвараючы ўвагу аб уважальнае работы вясковых лядэк, аб наахвараючы іх сацыялізнага складу шляхам вылучэння для работы ў вясковых лядэках індустрыяльных работнікаў.

Пытанні уважальнае вяскавай партыйнай арганізацыі, — гаворыць тав. Крылоў, — павінны заняць асабліва ўвагу партыі.

Чыстка прайшла без удзелу рабочай моладзі

Чыстка камсамольскай арганізацыі Менскіх друхадных Беларускай пачалася 8-га мая.

Першае, што відзецца ў вочы, гэта адсутнасць на чысці падшэфнай вайсковай часткі, рабочых заводу „Комунар“, рабочых савгасу імя Лібхавіцка і пастаўніцтва курсу. На справадачу на ачыіўся нават партыраўна.

На курсах вядуецца поўны запіск самакрытыкі. Газета „Асвятнік“ не з'яўлялася рычагом самакрытыкі, выхавальнікам мис камсамольцаў і студэнтаў. Камсомолец Стасевіч пад маскай кандыдата партыі быў залічан на курсы, у той час, як ён на нас ніякага дачынення да партыі. Камсамольскае арганізацыя не ачыі вучоту камсамольцаў — да апошняга часу ніхто на ведае, хто з курсантаў камсомолец. Напрыклад, слухач Гольдман, не камсомолец, — да апошняга часу быў тэхнічным сакратаром бюро. За ўвесь час існавання камсамольскай арганізацыі на курсах не прынята ніводнага слухача ў камсомолец. Сакратар ачыі тлумачыць гэта „об'ектывнымі“ прычынамі. Выкаваўчы работы сярод студэнтаў ніякай не відзецца. Наглядзецца накармленне наахвараючы. Камсомолец Файн савіла дэспіч, у які за-

пісвае свае абмывальскія, мінчанскія настроі.

Камсомолец вельмі слаба палітычна-падрыхтаваны. Калі запыталіся ў камсамольца Савіра: „Як ты разумееш нацыяналізацыю зямлі?“ — дык ён адказаў: „Гэта разаммернаванне зямлі паміж нацыянамі“. Ёсць як палітычна падрыхтаваны камсомолец, які праз плыч дзеі адзе на вёску на адпаведную работу. Былі выпадкі, калі слухачы камсамольцы адмаўляліся ад удзелу ў суботніку па карысці калектывізацыі, вядуць суботнікі напачынаў. Бюро ачыі гэтыя факты звярнула. Ачыіка не праводзіла ачыі работ на калектывізацыі. Некаторыя камсамольцы не разумеюць, што такое контрактацыя і пасоўкампанія.

Чыстку прайшло 27 камсамольцаў. Камсомолец Казела паставоў прапаруку вычышчана з камсамолу, як чужы элемент. Камсомолец — Савіра мехалічна выбіў з наахвараючы камсамолу — не вядуць на чыстку і наахвараючы аб выхадзе з камсамолу. Чатыры камсамольцы атрымалі на від, два чалавекі — вымае, адна камсомолец — суровую вымае з наахвараючы (за дрэву паліт-падрыхтоўку, неахвараючы і неахвараючы). М. Ракіта і Б. Зиневіч.

Тэлеграмы

Бунт навабранцаў у Бельску Падляскім

Як падае віленская газета „Слова“ ў нумары ад 22 мая навабранцы 1908 году мараджэння, сагнаныя сілаю на прызыў з розных месц Заходняй Беларусі і Польшчы ў мяст. Савішчы каля Бельску Падляскага, адмовіліся ісьці ў армію і пачалі збіваць паасобных паліцэйскіх і жандараў, што вярталі іх. Была выклікана паліцыя. Убачыўшы набліжэнне паліцыі, навабранцы пачалі барыкады.

Паміж бязбройнымі і паліцэйскім узнікла бойка. Навабранцы заўзята абараняліся.

Толькі прыбыўшаму з Бельску на падмогу вядомаму атраду паліцыі і жандармэры ўдалося ўзяць штурмам барыкаду і ўсмірыць навабранцаў.

Крывавая расправа польскіх салдат над групай літоўскай моладзі

КОУНА, 23. У сяле Амітраўка (Віленшчына), якое знаходзіцца каля польска-літоўскай дэмаркацыйнай лініі, польскія салдаты ўчынілі бяз усякай прычыны крывавую расправу над групай літоўскай моладзі, якая сабралася на вачорну. Вестка аб крывавай расправе выклікала тут вядомае абурэнне. Літоўскі міністр замежных спраў звярнуўся да генэральнага скартара Лігі Нацыі Друмонда з тэлеграмай, у якой просіць зрабіць рассяледаванне.

Газета „Летуво Айда“ запісвае, што жорсткасць паліцыі мае граніцы, што літоўцы окупаваных вобласцяў мараваб прыходзе літоўцаў, або ўця-бы „маскалёў“. Рана ці позна, — піша газета, — наступнае, калі літоўцы вызвалі літоўцаў ад польскага ўрада. Варшава магла-б сябе рэабілітаваць суровым рассяледаваннем і пакараннем вінавацаў. А ўжо ёсць весткі, што дэпартацыя ў прапавальніцкі духу.

Рост беспрацоўя ў Бэрліне

БЭРЛІН, 23. Беспрацоўе ў Бэрліне прадаўжае расці. На 16-май лік беспрацоўных складаў у Бэрліне 317 тысяч супроць 311000 у канцы красавіка.

На ўсёй правінцыі Бэрлін-Брандэнбург лік беспрацоўных за 15 мая складаў 422 тысячы. З гэтага ліку 120 тысяч беспрацоўных не атрымліваюць ніякай дапамогі. На каменна-вугольных канальнях Рэйнска-Вестфальскага раёну ў студэнці колькасць знятых рабочых налічыліся на 35 тысяч чалавек. Лік беспрацоўных гарнякоў і жонгальскаў у адной толькі Вестфаліі павялічыўся з 16 тысяч да 50 тысяч.

„Войскі не апраўдалі ўскладзеных падзей“

БЭРЛІН, 22. Па атрыманні з Швейцарыі дадатковых наведанняў, войска пасланае для разгону рабочых дэманстрацый у Бадэне, у Кантоне Ааргаў, не апраўдалі ўскладзеных на іх урадам надзей. Многія салдаты адкрыта выказвалі сваё абурэнне на поведку загаду разганяць рабочую дэманстрацыю. Адзін салдат, які заклікаў адмовіцца страляць, быў арыштаваны.

Выкрыта антысавецкая нархічная арганізацыя

РЫГА, 23. Латвійскі друк запісвае, што ўлада напала на ачыі буйнай монархічнай арганізацыі працунай у Латвіі з 1918 году. Апошні час дзейнасць гэтай арганізацыі значна ўзмацнілася. Члены арганізацыі рабілі тайныя скарочы на якіх паміж іншым, распрацоўвалі планы паходу супроць Савітскага Саюза. Арганізацыя была ачыі трам і атрымлівала ад яго значны грашовыя субсідыі.

Закончылася галадоўка політзняволеных

СТАМБУЛ, 23. Па наведанні з Іерусаліму 14 мая скончылася дзесяцідзённая галадоўка 82 політзняволеных, усе патрабаванні якіх задаволены ўрадам. Зняволеныя наахвараючы поўнай адмены катаржыных работ і ўвядзення асабога ражыму для політчных. Разам з тым, зняволеныя паахвараючы адмены сымаротнага пакарэння для ўдэльнікаў паўстання ў жніўні 29 году. У часе галадоўкі ў Іерусаліме, Хайфа і Ясысе на вуліцах склейваліся плякаты, вывешваліся і раскідваліся заклікі да забастоўкі, якім растлумачвалі патрабаванні зняволеных. У грамадстве колах перамогу камуністаў тлумачыць бяззыхна ангельскага ўрада, якіх хвалюваў, у выніку гарнуўшайся кампаніі за падтрымку паахвараючы політзняволеных.

Асуднае становішча ў Рэймсе.

ПАРЫЖ, 23. У Рэймсе, дзе ўжо некалькі тыдні працягваецца забастоўка 1500 будаўнікоў, забаставалі 600 рабочых тэкстыльнай фабрыкі „Лез Англез“. У горадзе фактычна ўведзена асуднае становішча. Дем профсаюзаў заняты атрады нацыянальнай гвардыі.

Паліцыя разганяла сход камуністаў.

АФІНЫ, 23. У Афінах паліцыя разганяла сход камуністаў. Удэльнікі сходу аказалі паліцыі жорсткае супраціўленне. 8 асобных бакоў маюцца параненымі. 16 удэльнікаў сходу арыштаваны.

Забастоўка маляроў

ШАНХАЙ. У Шанхаі забаставала 4000 маляроў, выставіўшых эканамічныя патрабаванні.

Налет паліцыі на мітынг амерыканскага конгрэсу нааграў

НЬЮ-ЁРК, 23. У Атланце пачалі зрабіла налет на мітынг амерыканскага конгрэсу нааграў-аграў-аграў і арыштавала 6 рабочых на абмывальніку ў мясцы, падставе старага закону, які ачыі ў часе падрыхтоўкі прапаруку арганізатару кампартыі. Па таго закону можа быць прысуджаны прыгавор, ці па меншым меры пажыццёвае зняволенне.

Сутычка сялян з паліцыяй

СТАМБУЛ, 23. У в. Барзе адбылася сутычка сялян з паліцыяй, у выніку якой адбыліся рэзкія і рассяілі паліцэйскі атрад. Для ўсмірэння паслана карацельная экспедыцыя.

Адказны рэдактар — Рэдакцыя